

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: V.P., narozený ..., bytem ..., *zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **20. 12. 2016 č. j. DSH/14544/16**,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru pro projednávání přestupků, ze dne 5.9.2016 č.j. MeDO-54073/2016-Mencl., kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o provozu na pozemních komunikacích**“), pro porušení § 18 odst. 3 téhož, za což mu byla uložena pokuta 1.800,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že zůstala pochybnost o tom, zda bylo měření rychlosti v souladu s návodem k obsluze, tj. dvěma osobami, když svědek H. uvedl, že nastavoval rychloměr sám. Podle žalobce lze pochybovat o tom, zda svědek rozlišoval nastavení a ustavení rychloměru, resp. měřicího vozidla, proto měl správní orgán znovu vyslechnout tohoto svědka nebo předvolat druhého zakročujícího policistu. Žalobce v žalobě označil jako

důkaz návod k obsluze. Názor správního orgánu, že pokud by došlo k porušení tohoto požadavku, rychloměr by snímek neuložil, je podle žalobce nepřezkoumatelný. Ani na základě podkladu Vyhodnocení záznamů ze zařízení RAMER nelze učinit závěr o správnosti měření, neboť k tomuto podkladu není ve spise metodika a není zřejmé, jak bylo vyhodnocení touto pomůckou provedeno. Z pozice vozidla podle žalobce nelze usuzovat na dodržení návodu k obsluze. Podle žalobce také v daném případě nebyl dostatečný prostor alespoň 10 m pro ustavení vozidla pomocí výtyčky, k čemuž žalobce ve správním řízení navrhl důkaz zjištěním polohy měřicího vozidla, neboť GPS údaje zjevně neodpovídají skutečné poloze tohoto vozidla. Podstatná je podle žalobce zejména vzdálenost měřicího vozidla od kraje vozovky. Podle ověřovacího listu k radaru výrobcem rychloměru a současně autorizovaným metrologickým střediskem je týž subjekt, RAMET a.s. Proto je třeba podle žalobce pochybovat o věrohodnosti ověřovacího listu. Žalobce také namítal porušení § 77 zákona č. 200/1990 Sb., když ve výroku prvostupňového správního rozhodnutí absentuje uvedení bodového postihu za přestupek.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce je usvědčován zejména záznamem o přestupku, z něhož neplynou jakékoliv rozumné pochybnosti, a svědeckou výpovědí policisty, který hovořil o nastavení měřicího zařízení jako celku. Jak vyplývá z pomůcky, kontrolní měření je jedním ze způsobů ověření správnosti ustavení měřicího vozidla. Pokud měl žalobce ostatně pochybnosti o vyjádření policisty, mohl ho během výsledku požádat, aby své tvrzení konkretizoval. Žalovaný tyto pochybnosti nemá. Účelové rozlišování mezi pojmy nastavit a ustavit považuje žalovaný za účelové. Nad rámec toho lze konstatovat, že pokud by měl žalobce pochybnosti, jistě by je vyjádřil v odvolání. Šablona pro vyhodnocování měření nebyla do snímku dodatečně vkládána v této podobě, se zobrazeným radarovým svazkem byl snímek postoupen policejním orgánem. Tedy šablona byla do snímku zakomponována softwarem měřicího zařízení, viz program archiv údaj na záznamu přestupku. Z bodu 2 a 3 pomůcky pak vyplývá, že je-li při měření vozidel na odjezdu aspoň část zádi v prostoru radarového svazku vyznačeného kolmicemi, bylo měřicí vozidlo ustaveno správně. V bodě 6 kapitoly Nejčastější výhrady k měření rychlosti se uvádí, že správné ustavení lze s určitostí poznat z pozice měřeného vozidla ve snímku, za pomoci pozice radarového svazku nebo pomocí šablony. Pomůcka sama o sobě obsahuje postup pro vyhodnocení měření, proto není třeba žádné další metodiky. Za situace, kdy bylo prokázáno, že měřicí zařízení bylo správně ustanoveno, nemá smysl se zvlášť zabývat tím, zda policisté zkontrolovali správnost ustavení. I kdyby tak nečinili, tato skutečnost by neměla vliv na správnost měření. Proto žalovaný považuje doplňování dokazování za nadbytečné. Ověření je prokazováno ověřovacím listem, který je veřejnou listinou prokazující, co je v něm uvedeno, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3As 9/2013-35. Pro veřejnou listinu přitom platí presumpce správnosti, přičemž je na tom, kdo skutečnosti v ní uvedené prokazuje, aby její pravdivost vyvrátil. Vzhledem k tomu, že odvolatel ověřovací list nějak konkrétně nezpochybnil, je třeba vycházet z toho, že měřicí zařízení bylo řádně ověřeno. Nezávislost a nestrannost výrobce při ověřování měřicího zařízení je garantována autorizací ze strany ČMI. Kdyby metrologické středisko nepostupovalo nestranně, autorizaci by pozbylo, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4As 164/2015-39. K tvrzení o porušení § 79a zák. o provozu na pozemních komunikacích žalovaný uvádí, že není nejmenších pochybností o tom, že měření prováděli příslušníci policie České republiky, tudíž k porušení tohoto ustanovení nemohlo dojít. Vlastnický vztah k radaru není v dané věci rozhodující. Pokud jde o námitku absence údaje o bodovém postihu ve výroku rozhodnutí, žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 166/2016-39, podle kterého de lege lata není nezbytné, aby byl záznam počtu bodů do registru řidičů ukládán v každém jednotlivém případě výrokem rozhodnutí o přestupku.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 21.6.2016, podle něhož žalobce v tento den řídil osobní motorové vozidlo Audi Q7, černé barvy, RZ ... na silnici I. třídy č. 22 ze směru jízdy na obec Domažlice, kde mu byla naměřena rychlost mezi obcemi Kdyně a Domažlice 105 km/hod. Vozidlo bylo následně zastaveno na autobusové zastávce Spáňov ve směru na Domažlice. Žalobce a na oznámení napsal, že nesouhlasí. Měřeno bylo automobilním radarem Ramer 10. Řidiči byla ukázána fotografie přestupku, totéž vyplývá v podstatě z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 12.7.2016. Pořízená fotografie zachycuje pouze jediné vozidlo, a to vozidlo s čitelnou registrační značkou, současně je zde vyznačen radarový svazek, v jehož hraničních kolmých čárách se nachází zadní část vozidla, vozidlo je v pravé polovině snímku. Měřeno bylo na odjezdu, režim měření byl automatizovaný. Stanoviště a místo měření bylo označeno jako přeložka Kout na silnici č. 22. K tomu je platný ověřovací list silničního radarového rychloměru Ramer 10C.

Před jednáním, které se konalo dne 16.8.2016, zmocněnec žalobce Ing. J. sdělil, že souhlasí s tím, aby byl předvolán svědek J.H. vyslechnut v jeho nepřítomnosti. Tento svědek uváděl, že v předmětný den stáli na silnici I. třídy č. 22 na křižovatce Starý dvůr, Kout na Šumavě, u rybníku Bílka ve směru na Domažlice. Zachytili vozidlo černé barvy značka Audi jedoucí od Kdyně na Domažlice, naměřili mu rychlost 105 km/hod. Následně ho zastavili na autobusové zastávce nedaleko obce Spáňov. Řidič na místě s přestupkem nesouhlasil, poté mu byla na tabletu ukázána fotografie z měřicího zařízení, ale řidič přesto nesouhlasil, důvod nespecifikoval. Kolega Š. sepsal oznámení přestupku. Žalobce na zadní stranu uvedl, že nesouhlasí. Měřicí zařízení bylo podle svědka nastaveno dle návodu. Před započítím měření bylo provedeno kontrolní měření, služební vozidlo řídil svědkův kolega, svědek sám obsluhoval měřicí zařízení. V místě byla komunikace rovná a nebyly v blízkosti předměty, které by mohly zkreslit výsledek měření.

Dále součástí spisu je Vyhodnocení záznamu ze zařízení Ramer, včetně Ramer 10C ze dne 2.4.2015, kde v kapitole 3 se uvádí postup při vyhodnocování správnosti měření v případě, že radar zobrazuje radarový snímek ve snímku. Začátek nebo konec vozidla, podle příjezdu nebo odjezdu, by měl být mezi kolmicemi v místě bodů ve svislých červených linkách označujících začátek a konec prostoru. Po ustavení vozidla je vhodné udělat několik záznamů ve zkušebním režimu a zkontrolovat, zda jsou zaznamenávána vozidla ve stejné pozici. V poznámce k bodům 2 a 3 se uvádí, že uvedené hranice vyznačované body na šikmých linkách jsou staženy vždy ke zvolené hodnotě zoom a jsou zcela v souladu s maximální povolenou chybou. V této části pomůcky je i vzorový snímek vozidla na odjezdu, vyznačuje vozidlo na odjezdu způsobem obdobným, jako v daném případě. V kapitole Nejčastější výhrady k měření rychlosti v bodě 6 se poukazuje na přesnost GPS, která je uváděna cca 10 m a může být i výrazně menší, podle okolností. Správné ustavení lze s určitostí poznat z pozice měřeného vozidla ve snímku za pomoci pozice radarového svazku, u rychloměrů, kde je přímo ve snímku zobrazována, nebo pomocí šablony, jiný způsob není.

Žalobce se na základě výzvy k vyjádření k podkladům rozhodnutí vyjádřil písemně v podání doručeném správnímu orgánu 31.8.2016 a zde namítal, že příď měřicího vozidla byla zakryta vegetací, což je v rozporu s návodem k obsluze. Z výpovědi svědka pak vyplývá, že vozidlo ustavil sám, což není možné, neboť je nutná spolupráce dvou osob a dále je nutný volný prostor 10 m před vozidlem s nerušeným přístupem.

V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán poukázal na to, že v České republice jsou radary schvalovány s jednotnou odchylkou $\pm 3\%$ při rychlostech nad 100

km/hod. s tím, že tuto toleranci vzal v úvahu. Ověřovací list prokazuje podle správního orgánu, že silniční radarový rychloměr splňuje všechny požadované metrologické parametry. Rychloměr byl ověřen jako stanovené měřidlo a lze ho používat pro měření rychlosti silničních vozidel. Ověření bylo provedeno v autorizovaném metrologickém středisku Ramet a.s. Kunovice. Podle obrazového záznamu radaru lze vyčíst, že policejní vozidlo stálo ve směru jízdy vozidla Audi vpravo. Registrační značka změřeného vozidla je dobře čitelná. Správní orgán nemá žádné pochybnosti o věrohodnosti svědka J.H., neboť přestupek byl zjištěn v rámci plnění pracovních povinností policistů. Svědek nemá vztah k přestupci, nemá žádný zájem na věci a uvedl, že pána nezná. Z jeho výpovědi je zřejmé, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze a že bylo provedeno kontrolní měření. V blízkosti se nenacházely žádné předměty, které by mohly zkreslit výsledek měření. Výpověď svědka je v souladu s oznámením přestupku a s výstupem měřicího zařízení. Ve věci nebyl zjištěn ani jiný motiv, proč by policisté měli zájem na výsledku řízení, než prostý výkon jejich služby. Z podkladů není patrná ani žádná nepřiměřená míra horlivosti. V případě, že by došlo při měření k chybě, snímek by se neuložil. Snímek prokazuje, že obsluha měřicího přístroje proběhla bez závad, registrační značka je dobře čitelná a vozidlo se nachází v radarovém svazku. Pokud jde o Vyhodnocování záznamu ze zařízení Ramer, tato pomůcka byla zpracovaná výrobcem měřicího zařízení, který je současně autorizovaným metrologickým střediskem pro ověřování silničních rychloměrů od ČMI. K námitce, že příď vozidla je skryta za vegetací, správní orgán uvedl, že fotografie nic takového neprokazuje, pouze v pravém dolním rohu je viditelný nízký travní porost, který nezasahuje do radarového svazku, ani nepřekrývá vozidlo. Fotografie prokazuje, že se v měřicím svazku nenacházely žádné cizorodé předměty. Vozidlo Audi je ve správné pozici. Překážka by se právě projevila nesprávnou pozicí vozidla ve snímku. Zde je vozidlo ve správné pozici ve snímku odpovídající straně vozovky, ze které bylo měření provedeno. Vozidlo bylo změřeno na odjezdu, tedy nejprve bylo změřeno a následně vyfotografováno, správně vyjíždí ze snímku. Vzhledem k pozici vozidla na snímku je reflexe vyloučena. Z fotografie je zřejmé, že ustavení vozidla bylo v souladu s návodem k obsluze, neboť pozice vozidla ve snímku odpovídá správnému ustavení vozidla. Vozidlo je zachycené celé, RZ je čitelná, na radarovém svazku se nenacházelo jiné vozidlo. K námitce, že z výpovědi svědka vyplývá, že vozidlo ustavil sám, správní orgán uvedl, že nic takového z výpovědi nevyplývá, tedy svědek uvedl, že měřicí zařízení bylo nastaveno dle návodu, měřicí zařízení nastavoval a obsluhoval. Tedy svědek hovořil o nastavení měřicího zařízení, nikoliv o ustavení vozidla. Správní orgán uvedl, že GPS je zatížen možnými chybami, poloha určená GPS je přibližná s možnými nepřesnostmi v řádu několika metrů. Z tohoto důvodu považuje správní orgán důkazní návrh na zjištění polohy měřicího vozidla za neúčelný a nadbytečný. Navíc nelze zpětně nasimulovat identickou polohu policejního vozidla dle GPS. K návrhu na návod k obsluze správní orgán uvedl, že jej neprovede, neboť podklad Vyhodnocení záznamů ze zařízení Ramer podle něj postačuje k tomu, aby bylo bezevšech pochybností posouzeno, zda bylo měření provedeno správně. Proto nebyly provedeny další důkazy pro nadbytečnost.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že ověřovací list prokazuje, že k měření bylo užito způsobilé měřicí zařízení. Vzhledem k tomu, že na fotografii, na níž je zobrazen i radarový svazek, se nachází vozidlo s čitelnou registrační značkou v obvyklém postavení nevzbuzujícím žádné pochyby, kdy mezi vozidlem a měřicím zařízením nejsou žádné pevné překážky, není nejmenší důvod pochybovat o tvrzení policisty, že postupoval v souladu s návodem k obsluze. Tyto závěry potvrzuje i pomůcka pro vyhodnocování měření, podle níž je-li aspoň část zádi vozidla na odjezdu v prostoru radarového svazku, došlo ke správnému nastavení radaru a ustavení měřicího vozidla v souladu s návodem k obsluze. Za dané situace je vyloučená reflexe, neboť by v takovém

případě nebylo vozidlo zachyceno v požadované pozici na snímku. Spekulace, že policista nemohl zkontrolovat správné ustavení vozidla pomocí výtyčky, jsou liché, neboť umístění podstatné části zádi vozidla v prostoru radarového svazku je ze záznamu přestupku zcela zřejmé. Bylo-li prokázáno, že měřicí vozidlo bylo ustaveno správně, nemělo by případné pochybení policisty spočívající v neověření správného ustavení vozidla na věc žádný dopad. Doplnovat dokazování o návod k obsluze, či jiný důkaz, by bylo nadbytečné, neboť na základě provedených důkazů a podkladů byl skutkový stav věci zjištěn bez důvodných pochybností.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Soud neakceptoval žalobní námitky směřující ke zpochybnění věrohodnosti svědka H. Nebyly totiž ve správním řízení zjištěny žádné konkrétní okolnosti, které by snižovaly hodnotu výpovědi tohoto svědka jakožto osoby žalobci neznámé a na něm nezávislé, u níž nebyl zjištěn jiný zájem na výpovědi, než zájem na řádném výkonu policejní služby. Naopak výpověď svědka korespondovala jak s oznámením přestupku, do něhož žalobce mohl své námitky uvést, tak i s úředním záznamem PČR.

Měřicí zařízení bylo podle tohoto svědka nastaveno dle návodu. Před započítím měření bylo provedeno kontrolní měření, služební vozidlo řídil svědkův kolega, svědek sám obsluhoval měřicí zařízení. Z výpovědi svědka tudíž nevyplývalo, že by při nastavování radaru porušil návod k obsluze tím, že by postupoval zcela sám. Naopak potvrdil, že spolupracoval s kolegou Š., který byl řidičem služebního vozidla.

Na základě toho neshledal soud důvody pro další doplňování důkazu čtením návodu k obsluze radarového zařízení, neboť skutkové zjištění je dostatečné a bezrozporné a nevyvolává pochybnosti o správnosti provedeného měření. Nadto okolnost, že při ustavování měřicího zařízení je zapotřebí dvou osob, není sporná, proto ji není potřeba dokazovat.

Soud neshledal důvodným ani návrh na důkaz ohledáním místa měření za účelem přesného zjištění místa měření, zejména volného prostoru 10 m před měřicím vozidlem a odstupu od krajnice vozovky. Důvodem je skutečnost, že nelze zpětně dosáhnout totožných podmínek měření, jaké panovaly v době spáchání přestupku. Rozhodující pro závěr o správnosti provedeného měření v tomto směru je pořízený snímek, na němž je zřejmé, že do radarového svazku nezasahují předměty, které by mohly ovlivnit měření, a stejně tak výpověď svědka H., podle něhož v místě byla komunikace rovná, a nebyly v blízkosti předměty, které by mohly zkreslit výsledek měření.

Podle žalobce z podkladu Vyhodnocení záznamů ze zařízení RAMER nelze učinit závěr o správnosti měření, neboť k tomuto podkladu není ve spise metodika a není zřejmé, jak bylo vyhodnocení touto pomůckou provedeno. K této námitce soud uvádí, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, pochybnosti o správně provedeném měření nevyvolává ani fotografie, kde je zaznamenáno vozidlo v podstatě v obvyklé pozici s čitelnou registrační značkou a jako jediné vozidlo na snímku. Záznam z radaru v daném případě již byl správním orgánem postoupen v rámci policejního spisu s vyznačením čar radarového svazku na snímku, tudíž správním orgánem nebyla přikládána dodatečně žádná šablona ke snímku. Neprovádělo se proto v tomto směru zvláštní dokazování přikládáním šablony, jak uvádí žalobce v žalobě. A ohledně dalšího podkladu - Vyhodnocení záznamů, byl součástí správního spisu a současně byla žalobci dána možnost se k němu vyjádřit před vydáním rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu.

Podle ověřovacího listu k radaru výrobcem rychloměru a současně autorizovaným metrologickým střediskem je týž subjekt, RAMET a.s. Proto je třeba podle žalobce pochybovat o věrohodnosti ověřovacího listu. Ani toto tvrzení soud neakceptoval, neboť soukromoprávnímu subjektu (RAMET, a.s.) byla k určité činnosti na základě zákona svěřena jistá kompetence, neboli byl tento subjekt autorizován k výkonu určité činnosti (ověřovat měřicí zařízení). Z toho nelze dovozovat, že by takový subjekt měl ověřovat jen cizí výrobky a že ověření vlastního výrobku je automaticky nevěrohodné. V konkrétní věci pak, jak již bylo uvedeno, nebyly shledány žádné vady měření.

K tvrzení, že v rozporu s § 77 zákona o přestupcích ve výroku není uveden bodový postih za přestupek, soud uvádí, že toto do výroku o vině a trestu za přestupek nepatří, neboť jde pouze o administrativní opatření, které provádí zcela jiný správní orgán, a to až po právní moci rozhodnutí o přestupku, a to na základě údajů stanovených zákonem.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle úspěchu ve věci, kdy úspěch měl žalovaný, kterému žádné náklady řízení nebyly přiznány. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 19. března 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně